

Słowo na niedzielę 24 maja 2020 roku- VII Niedziela Wielkanocna –
Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

(Dz 1,1-11; Ps 47(46), 2-3.6-7.8-9; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20)

Bóg chce, by wszyscy ludzie usłyszeli o Jezusie. Poleca swoim dzieciom, by mówili o Nim wszędzie, gdzie się znajdują. Bóg jest Królem całej ziemi. Uczynił też Jezusa Królem i Głową Kościoła. Posyła swoich uczniów, by głosili Ewangelię, aż po krańce świata. Chrystus jest obecny ze swoim Kościołem aż do skończenia świata.

Św. Łukasz, autor Dziejów Apostolskich kontynuuje swoją Ewangelię opisując początki Kościoła w Jerozolimie. Uczniowie mają przejąć inicjatywę i kontynuować dzieło Jezusa na ziemi. Byli jednak wychowani w tradycji żydowskiej i oczekiwali wraz z całym narodem na polityczne wyzwolenie, którego miał według nich dokonać Chrystus. Sam Jezus wskazuje im, że Bóg nie wszystko chce objawić człowiekowi. Wiele rzeczy jest dla człowieka zakryte. Jednak Jezus wyznacza im misję do spełnienia na ziemi- mają dawać o Nim świadectwo aż po krańce ziemi. Chrystus zna swoich uczniów i wie, że potrzebują siły i mocy, by to zadanie mogli zrealizować. Obiecuje im moc Ducha Świętego, który będzie ich wspierał w wypełnianiu powierzonego zadania. Zwrotem: „*otrzymacie Ducha Świętego*” Łukasz przypomina Zwiastowanie, kiedy Maryja otrzymuje Ducha Świętego i za Jego sprawą poczęła Jezusa. Łukasz pokazuje podobieństwo między poczęciem Jezusa a początkiem Kościoła, a zarazem podkreśla ciągłość między życiem Jezusa w Duchu Świętym a życiem Kościoła, w którym działa ten sam Duch. Jezus wykonał dzieło powierzone Mu przez Ojca i może wrócić do nieba. Bóg zapowiada przez aniołów, że Jezus powróci na ziemię, kiedy apostołowie wypełnią Jego misję- zanoszą Ewangelię na krańce świata.

Psalm 47 jest nazywany Królewskim. Autor zachęca do oddawania Bogu chwały, mówiąc o Jego potężnym panowaniu nad całą ziemią i wszystkimi narodami. Psalmista nazywa Boga Królem i ogłasza Jego uroczyste wstąpienie na tron i oddanie hołdu przez wiernych. Zaprasza też wiernych na audiencję do Króla. Tron Boga jest święty, to znaczy oddzielony od tego, co nieświęte. W czasach Starego Testamentu Żydzie wierzyli, że tron Boga jest w niebie, ale przebywa też na ziemi w Arce Przymierza wraz z cherubami oraz w świątyni

Jerozolimskiej. Tradycja chrześcijańska widzi Jezusa jako tego Króla i wskazuje potrójne „wstępowanie” Jezusa: na górę Przemienienia, na tron krzyża; oraz do nieba. Dlatego w dniu dzisiejszym jest ten psalm śpiewany, by ukazać, że Jezus jest Królem i po Wniebowstąpieniu zasiadł na swym świętym tronie, po prawicy Ojca, jako Chrystus- Król całej ziemi, który jest równy Ojcu.

Święty Paweł pisząc list do wiernych w Efezie dziękuje im za wiarę w Jezusa Chrystusa. Modli się też za nich, prosząc o Bożego Ducha, by mogli w Jego mądrości w pełni poznać, kim się stali przez akt wiary. Podkreśla Bożą moc działającą w pierwotnym Kościele. W swojej nauce mocno uwypukla Jezusa, Jego pozycję we wspólnocie chrześcijańskiej, będącej Ciałem Chrystusa. Jezus stanowi najważniejszą część tego Ciała. Kościół znajduje aż do dzisiejszych czasów swoją pełnię w Jezusie Chrystusie. To Chrystusowi Bóg dał wszelką władzę i ustanowił Go Panem, Królem i Głową Kościoła. Jezus jest dla wierzących Panem i Zbawicielem.

Zakończenie Ewangelii św. Mateusza jest kluczem do jej całkowitego zrozumienia. Zmartwychwstały Chrystus otrzymał od swojego Ojca pełnię władzy, mocą której posyła apostołów na cały świat, by złączyć ze Sobą wszystkie narody. Zbawienie nie osiąga się przez prostą deklarację, ale przez wejście we wspólnotę z Bogiem, z innymi uczniami, co oznacza osobiste i całkowite przyłączenie do Chrystusa. Jezus i apostołowie początkowo swoją misję głoszenia Ewangelii prowadzili wśród Żydów. Teraz, w wyjątkowo uroczysty sposób Zmartwychwstały Chrystus nakazuje nową misję: mają przekroczyć granice Izraela, aby wszystkim ludziom i kulturom zanieść światło Ewangelii. W ich działaniu ważne są dwa aspekty: - nauczanie prowadzące do wiary; udzielanie chrztu tym, którzy wiarę okazują. Człowiek staje się uczniem Jezusa przez wiarę (przyjęcie Jego nauki) i pozostaje nim, gdy zachowuje Jego nauczanie, czyli żyje zgodnie z przyjętą wiarą. Potwierdzeniem wiary był akt chrztu w imię Trójcy Świętej. Jezus posyłając uczniów na wypełnienie misji, zapewnia ich o swojej stałej obecności przy nich, co jest gwarancją owocności ich pracy. To On sam będzie udzielał im swojej mocy i własnym autorytetem będzie potwierdzał ich słowa. Ta Chrystusowa obietnica dotyczy także dzisiejszych czasów, ponieważ głoszenie Ewangelii ma rozbrzmiewać aż do skończenia świata. Nauka przekazywana przez Kościół jest autentycznym słowem Chrystusa.